

مرکز مجاز امام صادق علیه السلام

الروضه البهیه فی شرح اللعنه الدمشقیة (دیات)

دیه شجاج (۳)

جلسه ۵۰

استاد مهدی حجازی

دیه شجاج

- طبق ظاهر روایت، این مقادیر دیه، از همان زمان ظهور اثر جراحت واجب می شود و فراگیر شدن اثر و دوام آن شرط نیست؛ گرچه برخی دوام را شرط دانسته اند؛ ولی اگر مطلقاً قائل به ارش شویم نظر خوبی خواهد بود؛ به دلیل ضعف مستند روایت.
- در اینکه آیا این مقادیر، برای سایر اعضاء (غیر از بدن که قبلاً ذکر شد) نیز ثابت است یا خیر و اینکه مقدار دیه چگونه نسبت سنجی شود، در هر کدام دو وجه ذکر شده و از آنجایی که مستند اصل این حکم ضعیف بود، استفاده از آن برای اثبات فروع، اضعف است.
- اگر جراحات شجاج در سایر اعضای بدن واقع شوند، دیه آنها به نسبت دیه آن عضو، نسبت به سر است؛ مثلاً اگر جراحت حارصه بر دست وارد شود، دیه آن نصف شتر است و اگر بر یک بندانگشت ابهام وارد شود، دیه آن یک بیستم شتر است.
- اگر جنایت نافذه بر اطراف (دست و پای) شخص وارد شود:
شهید اول: دیه آن صد دینار است.

اشکال شهید ثانی:

۱- مستندی بر این حکم نیافتیم.

۲- اگر دیه قطع کامل آن عضو کمتر از ۱۰۰ دینار باشد (مثل قطع بندانگشت)، دیه نافذه بیشتر

از دیه قطع عضو می شود که البته برخی جواب داده اند که این حکم، مختص اعضایی

است که دیه کامل برای قطع آنها ثابت است.